

The Abraham & Millie Arbesfeld
Kollel & Midreshet
Yom Rishon

Sunday Morning Learning Programs for Men & Women

W W W.KOLLELYOMRISHON.ORG
W W W.MIDRESHETYOMRISHON.ORG

The Truth About Mishloach Manot

Rabbi Zvi Sobolofsky
ד' אדר תשע"ז • March 5, 2017

1 תלמוד בבלי מסכת מגילה דף ז עמוד א

תני רב יוסף: ומשלוח מנות איש לרעהו - שתי מנות לאיש אחד.

2 שולחן ערוך אורח חיים הלכות מגילה ופורים סימן תרצה

ואם שולח מנות לרעהו והוא אינו רוצה לקבלם. או מוחל לו, יצא

3 ביאור הלכה סימן תרצה סעיף ד

חייב לשלוח לחבירו וכו' - הח"א הוכיח מן הירושלמי דאם שולח לעשיר דבר פחות אינו יוצא בזה ידי * משלוח מנות וכן משמע בריטב"א לפי גירסא אחת שם בגמרא. אכן ש"פ לא הזכירו דבר זה ונכון לזהר בזה לכתחלה

4 שולחן ערוך אורח חיים הלכות מגילה ופורים סימן תרצה סעיף ד

חייב לשלוח לחבירו שתי מנות בשר * או של כמיני אוכלים, שנאמר: "ומשלוח מנות איש לרעהו" (אסתר * ט יט; ושם, כב), שתי מנות לאיש אחד. וכל המרבה לשלוח לרעים, משובח. ואם אין לו, מחליף עם חבירו, כאזה שולח לזה סעודתו וזה שולח לזה סעודתו, כדי לקיים "ומשלוח מנות איש לרעהו" הגה ויש (כב) יג לשלוח מנות ביום ולא בלילה (מדברי הרא"ש פ"ק דמגילה); ואם שולח מנות לרעהו והוא אינו רוצה לקבלם, (כג) או מוחל לו, (כד) יצא. (כה) יד [ט] ואשה חייבת במתנות לאביונים ומשלוח מנות, כאיש; ואשה תשלח לאשה, ואיש לאיש; אבל לא בהפך, שלא יבא איש לשלוח לאלמנה ויבואו לידי (כו) טו ספק קידושין, אבל במתנות לאביונים (כז) אין לחוש

5 משנה ברורה סימן תרצה

(כ) מיני אוכלין - ולא בגדים ושאר דברים [כה] וה"ה משקה דשפיר דמי דשתיה בכלל אכילה [כו] וכן סגי באחד אוכל ואחד משקה ובעינן שיהיה מין אוכל [כז] המבושל ולא בשר חי דמשלוח מנות הראוי מיד לאכילה משמע [כח] וי"א דכיון שהוא שחוט וראוי להתבשל מיד שרי

6 שולחן ערוך אורח חיים הלכות מגילה ופורים סימן תרצה סעיף ד'

אשה חייבת במתנות לאביונים ומשלוח מנות, כאיש; ואשה תשלח לאשה

7 משנה ברורה סימן תרצה

(כה) ואשה חייבת וכו' - שכולן [ל] היו באותו הנס וצריכה היא לשמוח ולשמח לב אביונים וכתב קימו וקיבלו היהודים וגו' וגם נשים בכלל. וכתב המ"א לא ראיתי נזהרין בזה ואפשר דוקא באלמנה אבל אשה שיש לה בעל בעלה משלח בשבילה לכמה אנשים ומ"מ יש להחמיר

8 משנה ברורה סימן תרצה

לשלוח - בת' בנין ציון סי' מ"ד נסתפק אם הביא בעצמו המנות ולא ע"י שליח אי יוצא כיון דכתיב יח) ומשלוח נימא דבעינן דוקא ע"י שליחות ע"ש

9 שולחן ערוך אורח חיים הלכות מגילה ופורים סימן תרצה סעיף ו

יש מי שאומר (יז) יא ד) שהאבל (יח) חייב לשלוח מנות. הגה: (יט) אבל אין שולחין לאבל (כ) כל י"ב חדש (מהרי"ל), (כא) <ג> וכמו שיתבאר יב בי"ד סי' שפ"ה, עיין שם. ואם אין בעיר אלא האבל עם אחר, חייב לשלוח לאבל כדי לקיים לשלוח מנות, (כב) אא"כ מחל האבל על מנתו מהריב"ש

(10) רמב"ם הלכות מגילה וחנוכה פרק ב הלכה יז

מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לבעניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האמללים האלו דומה לשכינה שנאמר (ישעיהו נ"ז) להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים

(11) תלמוד בבלי מסכת שבת דף פח עמוד א

ויתיצבו בתחתית ההר, אמר רב אבדימי בר חמא בר חסא: מלמד שכפה הקדוש ברוך הוא עליהם את ההר כגיגית, ואמר להם: אם אתם מקבלים התורה - מוטב, ואם לאו - שם תהא קבורתכם. אמר רב אחא בר יעקב: מכאן מודעא רבה לאורייתא. אמר רבא: אף על פי כן, הדור קבלוה בימי אחשורוש. דכתיב בקימו וקבלו היהודים, קיימו מה שקיבלו כבר